

Sygn. akt IV CSK 326/16

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa M. G.

przeciwko C. Spółce Akcyjnej

w W.

o zapłatę i ustalenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 15 grudnia 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (....)

z dnia 25 września 2015 r., sygn. akt I ACa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ § 1 i 2 k.p.c. wskazując na jej cechy konstrukcyjne i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia.

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. W przypadku powołania we wniosku przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. należy sformułować zagadnienie prawne oraz przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 23 listopada 2010 r., II CSK 344/10, nie publ.). Powołanie we wniosku przesłanki określonej w punkcie drugim wymaga wskazania, że określony przepis prawa, mimo że budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się wykładni, bądź niejednolita jego wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2002 r., II CZ 102/02, nie publ.).

Powołanie się na przesłankę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga sformułowania zagadnienia prawnego, a temu wymogowi skarżący nie podołał przedstawiając problem prawny w sposób opisowy, nie odpowiadający wymogowi sformułowania zagadnienia „do rozstrzygnięcia” (art. 390 § 1 k.p.c.), czyli wyznaczającego dwie możliwe odpowiedzi. Ponadto wymóg, by istotne zagadnienie prawne odwoływało się w sposób generalny i abstrakcyjny do treści przepisu oznacza, że nie może mieć ono charakteru kazuistycznego ale nie oznacza dopuszczalności braku skonkretyzowania istoty problemu. Stopień ogólności przedstawienia problemu związanego z poważnymi wątpliwościami „w zakresie instytucji przyczynienia się

poszkodowanego do szkody”, nie pozwala na zakwalifikowanie go jako istotnego zagadnienia prawnego. Pytanie sformułowane natomiast na str. 5 skargi nie nosi cechy istotności w świetle art. 362 k.c., zwłaszcza że stopień przyczynienia badany jest przez sąd *in casu*, stąd udzielenie odpowiedzi generalnej, zważywszy na wielość stanów faktycznych nie jest możliwe.

Istnienie potrzeby wykładni art. 445 § 1 k.c. jako budzącego poważne wątpliwości skarżący upatruje w rozbieżności w interpretacji pojęcia „odpowiednia suma zadośćuczynienia”, co uzasadnia różnymi kwotami zasądzanymi mimo zbliżonego stopienia uszczerbku na zdrowiu i charakteru następstw uszkodzenia ciała. Wskazany we wniosku przepis prawa musi budzić poważne wątpliwości, a zatem nie wątpliwości zwykłe, które mogą być rozstrzygnięte przez sąd powszechny w toku rozpoznawania sprawy, a wątpliwości kwalifikowane, wynikające z rozbieżnej jego wykładni przez judykaturę i orzecznictwo. Ta rozbieżność musi być ugruntowana, a zatem muszą się wykształcić odmienne stanowiska prawne. Nie stanowi natomiast o rozbieżności wykładni zajęcie przez sądy orzekające różnych stanowisk w sprawach o innych stanach faktycznych, a tylko taki argument zawarła skarżąca w uzasadnieniu wniosku.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego nie orzeczono, bo wniosek pozwanego o ich zasądzenie nie dotyczy etapu przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.